

צוואנציק יאר יידיש טעאטער

אין טארטו

טארטו 1937

איבערבליק איבער דער אנוויטיקלונג פון טארטוער דראמאטישן קרייז פאר די צוואנציק יאר פון זיין עקסיסטענץ.

אין 1917-טן יאר, נאך דער רוסישער רעוואלוציע, בעת די יידן אין רוסלאנד האבן בא-קומען די מעגלעכקייט זיך פריי אויסצולעבן קולטורעל-וועלטלעך, האט זיך אין טארטו (דענסטמאל נאך יוריעוו) געגרינדעט דער „ידישער דעמאקראטישער קרייז“, בראש פון וועלכן ס'איז געשטאנען ד"ר י. פאיענסאן.

דער ציל פון דעמאקראטישן קלוב איז געווען צו הייבן און פארשטארקן דעם קולטורעלן מצב פון די ברייטע שיכטן פון די טארטוער ידישער באפעלקערונג. גלייכצייטיק מיטן גרינדן פון דעמאקראטישן קלוב האט פריינט י. פאיענסאן געגרינדעט ביים קלוב די דראמאטישע סעקציע.

איר ציל איז געווען א דאפלטער: פון איין זייט — צו באקענען די יידישע מאסן מיט די שאפונגען פון די יידישע דראמאטורגן, פון דער אנדער זייט — ארגאניזירן אין קינסטלעריש פארפולקומען די ליבהאבער פון אן ערנסטן יידיש טעאטער.

זיינענדיק אין אנהייב שוואך אין כוחות, — הן אין כמות, הן אין איכות —, האט די דראמאטישע סעקציע זיך באגניגט מיטן שטעלן קלענערע סצענישע ווערק. אזוי למשל, האט די דראמאטישע סעקציע בא דער פייערלעכער דערעפנונג פון קלוב אויפגעפירט „א דאקטאר“ פון שלום-עליכם.

ס'דויערט אבער ניט לאנג און די סעקציע פארמעסט זיך שוין אויפצופירן גרעסערע ווערק פון יידישן דראמאטישן רעפערטואר.

כדי דאס צו דערמעגלעכן, ארגאניזירט דער פארשטאנד פון דראמאטישן קלוב בא דער דראמאטישער סעקציע א באוונדערע סטודיע, אוואו מען נעמט דורך גרים, דיקציע, רעזשי א. א. וו. עס הויבט זיך אן אן אינטענסיווע, פרוכטבארע ארבעט, געקריינט מיט דערפאלג.

אין 1918 האט די דראמאטישע סעקציע אויפגעפירט כמעט דעם גאנצן רעפערטואר פון י. גארדין. שפעטער אהין, ווען די מיטגלידער פון דער דראמאטישער סעקציע האבן שוין דורכגע-מאכט א געוויסע אנטוויקלונג, ווען זיי האבן זיך שוין באקענט און פארטיפט אין דער מאדערנער יידישער ליטעראטור, הייבן זיי אן צו זוכן נייע וועגן און צו שטעלן ווערק פון אונדזערע קלא-סיקער, ווי שלום עליכם, שלום אש, פרץ הירשביין און אנדערע.

ס'מוז דא דערמאנט ווערן צום כבוד און רום פון דער דראמאטישער סעקציע, או זי האט קיינמאל ניט אראפגענידערט פון די וועגן און ריכטונג, וועלכע ס'האט איר אנגעצייכנט איר גרינדער און פירער — פריינט פאיענסאן.

די סעקציע איז ניט פעשטרייכלט געווארן מיט „סענסאציע און שונד“ פיעסן, ווי למשל „בינקע פינקע“, „דער לעצטער טאנץ“ א. א. „ווערק“ מיט וואס מען „שפייזט“ נאך איצטער, צום באווערן, דעם עולם אין פארשיידענע יידישע מקומות.

דעם גייסט פון דער דראמאטישער סעקציע האבן באהערשט פאראנטווארטלעכקייט, ערנסטקייט און שטריינגע קריטיק צו זיך אליין און צו די ווערק, וואס זיינען אויפגעפירט געווארן. אזוי האבן די מיטגלידער פון דער דראמאטישער סעקציע געארבעט מיט ליבע און איבער-געבנקייט צו דער זאך און געשאפן, אף וויפיל די באשריינקטע כוחות עס דערלאזן.

נאכדעם, ווי דער דעמאקראטישער קלוב האט זיך, צוליב פארשיידענע סיבות, פאראייניגט מיטן דעמאלסטיקן פאריין „אחדות“ און ס'איז אנטשטאנען דער נייער פאריין „פרץ-פאריין“, האט די דראמאטישע סעקציע זיך אנגעשלאכן צום „פרץ פאריין“.

האבנדיק אין לאקאל פון „רעסורסע“, וואו דער פאריין האט געהאט זיין דירה, א גרויסע און באקוועמע בינה, האט די דראמאטישע סעקציע פארברייטערט איר טעטיקייט און אויפגע-פירט א גאנצע ריי פון גרויסע דראמעס, קאמעדיעס און אפילו אפערעטעס. אזוי האט זיך געצויגן די טעטיקייט פון דער סעקציע ביז דער פרץ-פאריין האט זיך צוליב פארשיידענע סיבות, ליקווירט. מיט דער ליקוויראציע פון פרץ-פאריין איז אנטשטאנען פאר דער דראמאטישער סעקציע א שווערע קריטישע צייט. א טייל האט פארלאזן די סעקציע, א טייל ווידער, איז אפגעפארן פון טארטו און דער איבערגעבליבענער טייל האט ניט געהאט קיין דירה וואו צו רעפעטירן, ניט קיין סצענע וואו צו שפילן.

נישט געקוקט דערין, האבן זיך איינגעפונען אייניקע עקשנים, אקטיווע מיטגלידער פון דער סעקציע, וועלכע האבן זיך ניט אפגעשראקן פאר די שוועריקייטן און ווייטער געפירט בא די אומגינסטיקסטע באדינגונגען די פאראנטווארטפולע ארבעט.

אן דער הילף פון וועלכן ניט איז פאריין, אן דער הילף פון דער געזעלשאפט, אנגע-וויזן אינגאנצן אף זיך אליין, האבן דאך די מיטגלידער פון דער געוועזענער דראמאטישער סעקציע איינגעשטודירט פיעסעס און דערנאך זיי אויפגעפירט אף דער סצענע, אין געדונגענע לאקאלן.

ס'איז כדאי צו באמערקן, אז צו דער צייט איז דער אלגעמיינער יידישער געזעלשאפט-לעכער לעבן געווען כמעט ווי אפגעשטארבן. די יידישע געזעלשאפט לא די, וואס זי האט ניט מיטגעהאלפן דעם דראמאטישן קרייז אין זיינע אונטערנעמונגען מיט אקטיווע הילף, האט זי נאך ארויסגעוויזן אז קאלטע באציאונג צו די פארשטעלונגען גופא, אז זי האט געקענט דערמיט לייכט אפנעמען דעם חשק בא יעדן איינציקן בכלל צו וועלן שפילן יידיש טעאטער. אזוי, למשל, האט געטראפן, אז דער דראמאטישער קרייז האט געשפילט בא 15 צושויער בלויז! און דאך — ניט געקוקט אף דער אומגלויבלעכער קאלטער באציאונג מצד דעם פובליקום, ניט געקוקט אף אט די

פארשיידענע שוועריקייטן, האבן די מיטגלידער פון קרייו זיך ניט אפגעשראקן, האבן ניט פארלארן זייער מוט אין זיינען געבליבן אף זייערע פאזיציעס! יעדער מיטגליד פון קרייו, באזונדערש א דאנק דער אומדערמידלעכער ארבעט פון פריינט מ. ש. כאסין, האט געטאן זיין חוב, זיך אפגעגעבן בלב ונפש דער וויכטיקער און נוצלעכער קולטור ארבעט, וואס רופט זיך ערנסט יידיש-טעאטער — און דער דראמאטישער קרייו האט גובר געווען סיי די קאלטע באציאונג פון עולם, סיי די אינערלעכע שוויריקייטן.

און היינט, בעת דער דראמאטישער קרייו פייערט זיין 20 יאריקן יובל, קען ער מיט שטאלץ און צופרידנקייט ווארפן א בליק אף זיין פארגאנגענהייט, אף דער גרויסער און באמת וויכטיקער קולטור ארבעט, וואס ער האט דורכגעפירט בא די שווערסטע באדינגונגען אין משך פון אט די 20 יאר.

אן ערך 100 פארשיידענע פיעסן, זיינען אויפגעפירט געווארן אין משך פון דער צייט, 80 אנטוילנעמער אין דער ארבעט פון קרייו זיינען עדות פון זיין רייכער פארגאנגענהייט! לאמיר האפן, אז די טארטוער יידישע געזעלשאפט וועט פארשטיין אפזשאצן אט דעם וויכטיקן קולטורעלן פאקטאר, לאמיר האפן, אז דער יידישער געזעלשאפט וועט איצט געלינגען צו שאפן אן ארגאניזירטע יידישע אנשטאלט, וועלכע זאל דערמעגלעכן דעם דראמאטישן קרייו אן אינטענסיווע, פרוכטבארע און רעגולערע סצענישע טעטיקייט, לאמיר אפצאלן דעם דראמאטישן קרייו אונדזער געזעלשאפטלעכן חוב און אים פארהעלפן אף זיין שווערן און פאראנטווארטפולן וועג.

ד"ר נתן גענש.

ד"ר י. פאיענסאן

גרינדער פון דראמאטישן קרייז און ערשטער רעזשיסער.

ד. ל. שומאקאו
רעזשיסער פון 1920 ביז 1926.

מ. ש. כאסין

מיטגרינדער פון דראמאטישן קרייז

רעזשיסער פון 1926 ביז 1937

ל. קאצין

ל. קאצין
„חווה“ אין שלום-עליכמ'ס
„טביה דער מילכיקער“

ז. מורשאק

פ. שור

א. כאסין

י. קאצעוו

„האדעס“ אין אסיפ דימאו׳ס
„דער זינגער פון זיין טרויער“

א. צענציפער

געווען איינע פון די איבערגעפנסטע און
באגאפטעסטע מיטגלידער פון דראם. קרייז

מ. בולקין

ש. גרטיין

מ. ש. כאסין
"יענקל בוילע" אין לעאן קאברניס
"דער דארפס-יונג"

מ. ש. כאסין
"לייוער בדכן" אין יעקב גארדיניס
"גאט מענש און טיוול"

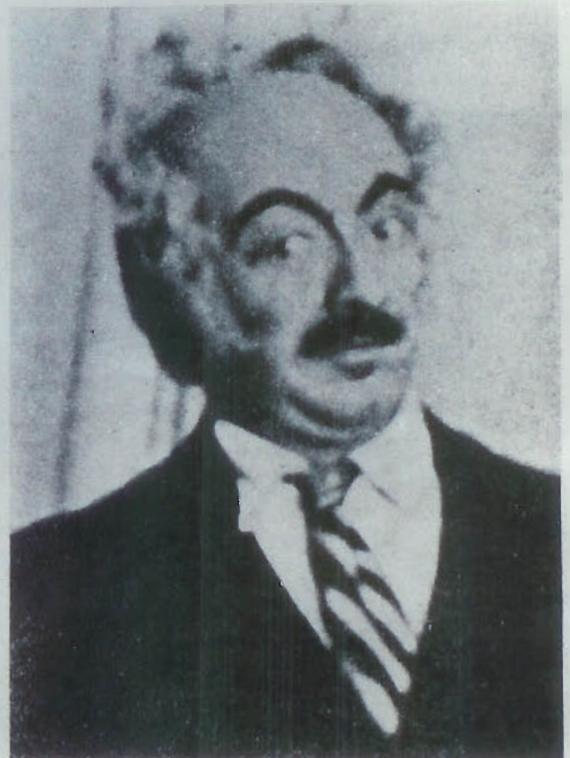

מ. דרוי

מ. דרוי

„טעאדאר נאטוויס“ אין ארנאלד און באכ׳ס
„אורא א אינגל“

מ. דרוי

„מיסטער דרוי“ אין י. גאטעספעלד׳ס
„גוואלד ווען שטארבט ער“

וו. ראטנבערג

וו. ראטנבערג

„הערש שנייאורסאן“ אין שלום-עליכמ'ס
„שווער צו זיין א ייד“

וו. ראטנבערג

„טביע“ אין שלום-עליכמ'ס
„טביה דער מילכיקער“

אינזערע אבודות

י. יאסעט

נ. קראניק

Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu

מיטגלידער פון סארטווער יידישן דראמאטישן קרייז פאר די יארן 1937—1917

פאר די צוואנציק יאר זיינען סך הכל געשטעלט געווארן ביז 100 פארשידענע פיעטעס, בתיכם:

„שווער צו זיין אן ייד“ — שלום-עליכם, 3 מאל.
 „200 טויזנט“ — שלום-עליכם.
 „די פוסטע קרעטשמע“ — פרץ הירשביין.
 „א איבעריקער מענטש“ — פרץ הירשביין.
 „גרינע פעלדער“ — פרץ הירשביין, 2 מאל.
 „דאס פארווארפענע ווינקל“ — פרץ הירשביין.
 „שפיל אין שלאס“ — פראנץ מאלנאר, 2 מאל.
 „אונטער דריי חופות“ — אננא ניקאלס.
 צום 15-יאריקן יובל פון מ. ש. כאסין.
 „שארלאטע איז א ביסל צודרייט“ —
 א. שווארץ, 2 מאל.
 „טשארלייס טאנטע“ — ברענדאן טהאמאס.
 „הורא אן אינגל“ — פון ארלאנד און באך,
 2 מאל, בענעפיס פון א. איירלקינא.
 „סילווא“ — אפערעטע פון קאלמאן.
 „מעדי“ — אפערעטע פון שטאלץ.
 „רומענישע חתונה“ — רומשינסקי.
 א. אנד.

„די משפחה“ — ג. ד. נאמבערג, 3 מאל.
 „חסיע די יתומה“ — י. גארדין.
 „קרייצערס סאנאטע“ — י. גארדין.
 „די שחיטה“ — י. גארדין.
 „גאט מענש און טייוול“ — י. גארדין.
 „דער ווילדער מענטש“ — י. גארדין.
 „דער מסורף“ — י. גארדין.
 „מירעלע אפרת“ — י. גארדין.
 „די געבראכענע הערצער“ — י. גארדין.
 „דער זינגער פון זיין טרויער“ — א. דימאוו, 3 מאל.
 „שמע ישראל“ — א. דימאוו.
 „מיטן שטראם“ — ש. אש.
 „מאטקע גנב“ — ש. אש.
 „גאט פון נקמה“ — ש. אש.
 „א דאקטער“ — שלום-עליכם.
 „מול-טוב“ — שלום-עליכם, 3 מאל.
 „טביה דער מילכיקער“ — שלום-עליכם,
 צום בענעפיס פון וו. ראטנבערג.

א חוץ דעם זיינען דורכגעפירט געווארן מיטן אנטייל פון דראמאטישן קרייז 5 ליטערארישע משפתים איבער:

„מנחם-מענדל“ פון שלום-עליכם.
 „נאך אלעמען“ פון ד. בערגעלסאן.
 „באנצע שוויג“ פון י. ל. פרץ.
 „מתמיד“ פון ח. נ. ביאליק.
 „שיילאק“ פון א. שעקספיר.

אינספיצירט האפן: י. כארכאט.
 י. מורשאק.
 י. זעלמאנאוויטש.
 י. לעווין.

רעזשיסירט האפן: י. פאיענטאן.
 ד. בעגעריטקי.
 ד. ל. שומאקאו.
 מ. ש. כאסין.
 וו. ראטנבערג.
 מ. דרוי.

אין משך פון די צוואנציק יאר, זינט דער עקסיסטענץ פונם דראמאטישן קרייז, האבן אנטייל גענומען די פאלגענדע פערזאנען:

פ. עפשטיין 1918—1932	מ. זאק 1918—1922	ל. אייוואנווסקי 1921
ד"ר י. פאיענסאן 1917—1935	ג. זאקס 1920—1923	א.ר. איידלקינד 1917—1920
ח. פאסאווא 1921—1923	מ. זלאטקין 1923—1933	א. איידלקינד 1918—1937
א. פערטעלס 1936—1937	מ. טרומאן 1919—1924	ז. איליאנסקאיא 1917
א. צענציפער 1918—1928	ק. יאדלאווקער 1921—1923	ד. אימעניטאו 1920—1926
ה. קאץ 1932—1935	י. יאקאבסאן 1920—1927	מ. בולקין 1917—1934
י. קאצעוו 1918—1924	פ. יאקאבסאן 1920—1923	י. בלעכמאן 1918—1922
ל. קאצין 1922—1937	ל. כאזאק 1921—1924	ד. בעגערסקי 1922—1924
א. קאצין 1935—1937	מ. ש. כאסין 1917—1937	ה. בער 1926—1930
ש. קראפמאן 1920—1922	א. כאסין 1918—1926	ש. גאלדאו 1922—1934
וו. ראטנבערג 1921—1937	ב. לעווין 1931	ר. גאר 1918—1923
ה. רעזניק 1917—1919	ב. מאריין 1924—1926	ש. גוטין 1918—1937
פ. שור 1931—1937	ז. מורשאק 1934—1935	מ. גירשפעלד 1917
ש. שאיעוויטש 1924—1934	ג. מיכלסאן 1918—1924	א. גראסמאן 1921—1923
ר. קאפלאן 1919—1922	י. מילמאן 1919—1922	ב. גענש 1920—1930
פ. יאסעט 1923—1924	ד"ר ב. מירוויץ 1920—1923	ז. דרוי 1928—1937
נ. קראניק 1920—1928	מ. וואלד 1917	פ. וואלגע 1919—1922

גאסטשפילן זיינען געגעבן געווארן:

אין נארווא

1. „יאשקע מוזיקאנט“ — אסיפ דימאוו אויפגעפירט פון דער דראמ. סעקציע ביים „ח. נ. ביאליק“ פאריין מיטן אנטייל פון פרל' ל. קאצין און מ. ש. כאסין.
2. „ווען דער טיוול לאכט“ — מארק ארנשטיין קאנצערט — פרל' ל. קאצין. רעציטאציע — ה' מ. ש. כאסין.

אין וואלק

1. „ער האנדלט מיט אלץ“ — אווערטשענקא
2. „מיין בעבי“ — מאריס האנעקען מיטן אנטייל פון ה' מ. ש. כאסין און א. איידלקינד.

אין ווערא

1. „מיין ווייב'ס משוגעת“ — מארק ארנשטיין
2. „די קוואראטור פון קרייז“ — קאטאיעוו.

אין טאלין

1. „טילווא“ — קאלכאן
2. „שפיל אין שלאס“ — פראנץ מאלנאר
3. „גרינע פעלדער“ — פרץ הירשביין.
4. „פאפריקא“ — א. שווארץ
5. „ווער איז דער גנב“ — מארק ארנשטיין פראגענטן פון „טריה דער מילכיקער“
6. „דאס אייביקע ליד“ — מארק ארנשטיין „מיין ווייב'ס משוגעת“ — מארק ארנשטיין „ווען דער טיוול לאכט“ — מארק ארנשטיין
7. „הורא אן אינגל“ — ארנאלד און באך „שווער צו זיין א ייד“ — שלום-עליכם
8. „די קוואראטור פון קרייז“ — קאטאיעוו אויפגעפירט פון דער דראמ. סעקציע ביים „ח. נ. ביאליק“ פאריין מיטן אנטייל פון פרל' ל. קאצין, פרוי פ. וואלגע און ה' מ. ש. כאסין.